

[Handelsministeren.]

skride ind. Det er imidlertid ikke tanken, at det vareudvalg, der fremtidig skal være på Hovedbanegården, udelukkende skal være det, der blev forbudt af politiet.

Det ærede medlem hr. Weikop var ikke tilfreds med selve lovforslagets opbygning. Jeg går ud fra, at det drejer sig om den opbygning, der giver mig en bemyndigelse til at fastsætte vareudvalget. Når vi har gjort det på den måde, er det, fordi jeg mener, det er den mest smidige måde at gøre det på. Skulle vareudvalget fastsættes i loven, så skulle der, hver gang der var begrundelse for at ændre vareudvalget, en lovændring til. Der er jo også den mulighed, at vareudvalget på Københavns Hovedbanegård skal have en lidt anden karakter end vareudvalget i Kastrup Lufthavn. Derfor må det være rimeligt, at man ved denne bemyndigelseslovgivning har mulighed for at være — hvad jeg håber vi kan være — så smidige, at vi kan få præciseret vareudvalget, så det dækker de behov, der er på de to forskellige steder.

Det ærede medlem sagde endvidere, at der selvfølgelig ville ske nogle lovovertrædelser, når der nu skulle være en vareliste. Jeg kan ikke se, at det skulle blive sværere at holde styr på lovovertrædelser, fordi varerne bliver angivet i en bekendtgørelse, der bliver udsendt i henhold til denne bemyndigelseslov, fremfor i en dispensationsparagraf i lukkeloven.

Det ærede medlem hr. Weikop spurgte mig, om det udvalg, der var nedsat, og som har afgivet sin betænkning, var enig i det, der skete her. Nej; jeg er gået et stykke længere end det, der var enighed om i udvalget, idet der i udvalget kun var enstemmighed om selve problemet vedrørende campingpladserne, hvorimod problemet vedrørende Københavns Hovedbanegård og Kastrup Lufthavn var noget, som der ikke var enighed om, men som regeringen mente det var rimeligt at få med.

Jeg vil gerne takke det ærede medlem hr. Weikop for hans udtalelser, der gik ud på, at lovforslaget skulle gennemføres hurtigt; det er også min opfattelse, at vi skulle se, om vi kunne komme igennem ret hurtigt, således at ordningen kunne træde i kraft så snart som muligt af hensyn til den kommende turistsæson.

Det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen var inde på spørgsmålet om andre steder end Københavns Hovedbanegård. Det er klart, at det spørgsmål også er blevet rejst i udvalget og har været med i overvejelserne, inden dette lovforslag blev fremsat. Statsbanerne havde ønsket, at bestemmelserne skulle omfatte både Københavns Lufthavn og SAS-hotellet i København og hovedbanegårdene i Århus, Odense og Ålborg samt færgestationer i Halskov, Knudshoved, Rødby Havn og Helsingør, og vi kan vel blive ved at nævne sådanne steder, for skal den ene med, skal den anden også; skal Ålborg med, skal også Fredericia og Odense, og hvorfor skal vi ikke tage Hirtshals, Esbjerg og Frederikshavn med, som har forbindelse udadtil? Og sådan kunne vi blive ved. Derfor er vi blevet enige om, at vi skulle begrænse ordningen.

Jeg tror, det ærede medlem hr. Vagn Bro ramte helt rigtigt, når han sagde, at der jo er tusinder af andre steder ude omkring i landet, som burde ind under samme bestemmelser, og her er vi ved sagens kerne. Skal vi gå længere end her foreslået, kommer der tusinder af steder landet over, som vi også må tage ind under bestemmelserne.

Det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen spurgte, om købmanden uden for campingpladsen nu ikke ville blive generet, når man giver dem, der bor inde på campingpladsen, eller kioskerne dér, en særlig ret. Jo, og det er også derfor, der er foretaget den begrænsning, som det ærede medlem hr. Weikop gjorde noget vrøvl over. Man har begrænset både åbningstiden og vareudvalget, og man har foretaget begrænsning med hensyn til forbrugerne, fordi der kunne være problemer, hvis man gav frit slag inden for campingpladserne for andre end disse beboere og for varer, som går længere end det, som vi mener dækker det nødvendige behov.

Dette er også et svar til det ærede medlem hr. Rimstad, som endvidere sagde, at man burde skele til Skotland, hvor man havde en ordning, som det ærede medlem opfattede som mere smidig end den foreslåede. Jeg er ikke i tvivl om, at hvis vi ville revidere lukkeloven, så kunne vi foretage så mange kombinationer, at vi nok kunne finde en, der lignede den i Skotland;